
POTARGNAĆ SIĘ (2) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.

fut 3 sg potargnie się (1). ◇ praet 3 sg m jest się potargnął (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rzucić się, napaść (2) :

Zwrot: »z kordem, do miecza się potargnąć [na kogo]« (1:1): Zatym vřzãdnik dobell korda y nan ízyã ínym yeft̃h pothargnall LibMal 1544/90v; SkarŻyw 193.

Synonimy: rzucić się, skoczyć.

Formacje współrdzenne cf TARGAĆ.

Cf POTARGNIENIE

KW